

Cyklus: Duchovná premena

Vitalij Olijnik

1. časť: Cieľ života s Bohom

Máte požehnanie z aplikácie princípov z Božieho Slova, ktoré objavujeme v cykle "Boh hovorí"? Začali ste v dôsledku toho jasnejšie chápať Božiu vôľu? Darí sa vám jasnejšie a presnejšie zachovávať Božiu vôľu vo vašom živote vďaka štúdiu tejto témy?

Dnes spolu začíname novú etapu štúdia Božieho slova v Centre duchovného vzdelávania. Dnes začíname nový cyklus, ktorý sa bude volať jedným slovom: "Premena".

Premena je nový cyklus kázaní, ktorého podstata a povaha je veľmi praktická. Budeme hovoriť o otázkach, ktoré nestačí len zobrať na vedomie, nestačí ako reakciu na toto Božie slovo povedať: "Dobre, budeme vedieť aj toto". Táto otázka sa priamo týka praktického života každého človeka.

A keď s tým súhlasíte, keď nechcete rozvíjať len svoj intelekt a zvyšovať množstvo vedomostí, ale chcete fakticky žiť Božím životom, tak je cyklus kázaní "Premena" určený pre vás. Zatiaľ neviem, koľko častí bude v cykle, budeme postupovať pomaly, postupne, budeme sa snažiť vysvetliť všetky časti Božej vôle, ktoré súvisia s touto otázkou. Názov prvej, a našej dnešnej témy je: Cieľ života s Bohom.

Chcem na začiatku porozprávať príbeh, ktorý som nedávno čítal v knihe autora Johna Otrberga na stranách 27-29. Kniha sa volá: The Life You've Always Wanted. On rozpráva o jednom človeku, ktorého nazval Henk.

Henk bol excentrický a zamračený mladý muž. On sa namáhavo a veľmi zriedkavo usmieval. Keď sa to aj dialo, spravidla sa smial na cudzí účet v tom zmysle, že jeho úsmev bol vždy podfarbený nádychom škodoradostnosti. Schopnosť nachádzať ostrovčeky zlých správ v oceáne šťastia mal dávno. Keď nebol na nebi ani jeden obláčik podľa názoru všetkých, ktorí tam boli, on vždy v tom istom čase predpovedal búrku. Mal unikátnu schopnosť vidieť mraky na jasnom nebi.

On prakticky nikoho nikdy nechválil a nikdy nikomu nerobil komplimenty. Prečo? Pretože vychádzal z presvedčenia, že to môže človeku zamotať hlavu, človek môže spyšnieť v dôsledku tých dobrých slov, a preto pracoval na tom, aby všetci okolo neho zostávali pokorní. On nikdy nič dobré, pochvalné ľuďom nehovoril. Jeho rodným jazykom boli sťažnosti. Ako sa prirodzene cíti ryba vo vode, rovnako prirodzene v jeho ústach zneli odsúdenie a nesúhlas. Medzitým, od detstva stále a pravidelne chodil do cirkvi. Taký to bol človek: Henk.

Raz sa ho jeden z diakonov cirkvi spýtal: "Henk, si šťastný?" "Si šťastný v živote?" Henk urobil pauzu, aby porozmýšľal a potom bez úsmevu odpovedal: "Áno". "V tom prípade", pokračoval diakon, "povedz o tom šťastí svojej tvári". Avšak, ako všetci vedeli, tvár Henka sa o jeho šťastí nikdy nedozvedela.

Bolo obdobie, ďalej píše John Ortberg, kedy boli hlavné sťažnosti Henka zamerané na hudbu v cirkvi. Je to príliš nahlas, protestoval. Sťažoval sa pastorovi, vedúcim, diakonom, všetkým členom v cirkvi a nakoniec sa sťažoval aj nevinným a náhodným návštevníkom tejto cirkvi.

V konečnom dôsledku, píše pastor, sme boli nútení odvieť Henka nabok a vysvetliť mu, že sťažnosti neznámym ľuďom sú nevhodné, a že má obmedziť svoje sťažnosti na úzky okruh blízkych priateľov. To bol koniec príbehu, aspoň sme si to mysleli, píše ďalej John Ortberg.

O niekoľko týždňov po tomto rozhovore mi sekretár cirkvi oznámil, že sa so mnou chce stretnúť úradník z federálnej agentúry na ochranu bezpečnosti a zdravia v podnikoch a na prevádzkach. Tento úradník začal rozprávať o úrovni decibelov na letiskách a na rockových koncertoch, a keď sme si začali vyjasňovať, odkiaľ sa dozvedel, že u nás v cirkvi úroveň zvuku dosahuje také decibely, ukázalo sa, že tam, do tej federálnej agentúry na ochranu sluchu zavolať Henk, aby ho ochránili od hlučnej hudby v cirkvi.

V živote tohto človeka neboli láskyplné vzťahy v rodine, medzi deťmi a rodičmi, medzi ním a ženou bolo vidno odcudzenie. Vedel sa veľmi rýchlo rozčúliť, vzplanúť. Schopnosť radowať sa, udivovať, poďakovať u neho časom zanikla. Kritizoval, odsudzoval, sťažoval sa a s každým rokom sa stával nezniesiteľnejší. Kedysi bol zamračeným mladým človekom, a časom sa z neho stal zamračený starý muž. Za všetky tie roky chodenia do cirkvi sa vôbec nezmenil.

Avšak, ďalej pokračuje autor, horšie bolo to, že nikto v cirkvi sa tomu nedivil. Akoby všetci očakávali, že to takto bude. Všetci vedeli, čo od neho očakávať a nikto sa ani nestážoval. Jeho stav nikoho neznepokojoval. Jeho stav sa nikdy nerozoberal na cirkevnom výbore alebo na členskom zhromaždení.

Prečo? Pretože nerobil žiadne vážne hriechy. Nikto v cirkvi neočakával, že Henk s každým rokom chodenia do cirkvi sa stane lepší, jemnejší, citlivejší, láskyplnejší. Nikto nevolal konzultantov, kresťanských psychológov, aby s ním pracovali. Nikto sa nepýtal: Henk, čo sa s tebou deje? Ako môžeš žiť takým negatívnym, zádrapčivým, zlostným životom? Fakticky, ako píše John Ortberg, v cirkvi by sa všetci veľmi prekvapili, keby sa zrazu Henk zmenil. Tento príbeh sa skutočne stal v jednej z cirkví v USA.

Povedzte, keď ste počúvali, vynorili sa nejaké obrazy vo vašej mysli? Aká tvár sa vám vynorila v pamäti? Čia tvár to bola? Tá tvár, ktorá sa na vás ráno pozerá zo zrkadla? Alebo tvár brata alebo sestry, ktorá sedí o desať miest ďalej v tejto sále, pretože vedľa neho alebo nej sedieť nemôžete?

Poznáte tento problém? Človek týždeň čo týždeň, mesiac čo mesiac, rok čo rok prichádza do cirkvi, žije cirkevným životom, pozná Hospodina, Božie slovo číta, modlí sa, no nielenže sa nestáva lepším, čo sa týka charakteru, naopak zatvrdzuje sa, kostnatie a upevňuje sa vo svojom zle.

V kontexte tohto príbehu niekoľko otázok pre každého osobne: Čo očakávate vy od svojho vzťahu s Hospodinom? Kvôli čomu veríte v Boha, chodíte na bohoslužby, čítate Bibliu, modlíte sa, postíte sa? Akí by ste chceli byť za 3,5 roka? Aké hriešne, odporné, negatívne črty charakteru by ste chceli zanechať za sebou za 3,5 roka vďaka Božej sile a Božej milosti? Odlišujete sa charakterom od svojich susedov, priateľov, známych, ktorí sú neveriaci? Dá sa

povedať, keď vás porovnajú: tento človek je celý život v cirkvi a tento Boha vôbec nepozná? A o kom to povedia: o vás alebo o tom susedovi alebo susedke? Existuje úžitok z toho, že poznáte Boha?

Úžitok práve v tomto kontexte: v kontexte premeny charakteru, v kontexte vzájomných vzťahov s ľuďmi a preukazovania tej istej veľkej, nevýslovnej, milostivej Božej lásky. Toto sú niektoré z otázok, ktoré budeme rozoberať v našom cykle kázaní.

Potrebujeme sa pozrieť - po prvú a dnes: Aký je podľa Svätého Písma cieľ života s Bohom, cieľ vzájomného vzťahu s Bohom, čo sa týka nášho života tu na zemi.

Potrebujeme sa pozrieť, aké falošné, nesprávne ideály v náboženskom svete existujú. Falošná duchovnosť je naša téma z Božej milosti nabudúce.

A potom budeme rozoberať, aké nástroje ponúka Božie slovo, keď hovoríme o tom, ako je možné reálne, fakticky, v praxi žiť víťazným životom, aby keď sa za 3,5 roka obzrieme späť, mohli sme povedať slovami apoštola Pavla: Z milosti Božej som kto som, nie som ten, ktorý som bol predtým, som iná, Hospodin mi pomohol oslobodiť sa od toho, toho a toho.

Takže, poďme sa pozrieť na cieľ života s Bohom, ako je vyjadrený vo Svätom Písme.

Pozývam vás otvoriť si Evanjelium Jána 13. kapitolu, verš 15 - Ježiš tu hovorí: *"15 Dal som vám príklad, aby ste aj vy robili tak, ako som urobil Ja vám."*

Tu je cieľ života s Bohom, cieľ nasledovania Ježiša Krista vyjadrený veľmi krátko a jasne, však? Aký je to cieľ? Postupovať tak, ako postupoval Ježiš Kristus. Však to nie je zložitá definícia? Ja som vám dal príklad, hovorí On, aby ste aj vy robili to isté, čo som urobil Ja vám. Podľa slov Ježiša Krista sa od nasledovníka Ježiša očakáva, že bude nasledovať príklad Ježiša.

Je to veľmi ľahké. Vo Svätom písme sa kresťanstvo ako termín a kresťania ako termín na označenie veriacich v Ježiša Krista, sa spočiatku vôbec nepoužívali. Pojem, ktorý sa veľmi často používa v knihe Skutky apoštolov, sa definuje takto: Hospodinova cesta. Teda, takto označovali vieru v Ježiša Krista.

Hospodinova cesta. To znamená, že On už ňou prešiel, On nám ukázal, ako žiť, On ukázal, ako sa správať k ľuďom, ako sa správať k sebe, On nám ukázal, ako sa správať voči Božiemu zákonu, čo očakávať v budúcnosti, a na všetky hlavné životné otázky On dal odpoveď vo svojej službe, vo svojej misii. A preto, On už prešiel tou cestou, ukázal príklad a hovorí: Robte to isté, čo som urobil Ja vám.

Pozrieme sa, čo o tom čítame v 1. liste Petra 2. kapitola, verš 21: *"Ved' na to ste povolání; lebo aj Kristus trpel za nás a zanechal vám vzor, aby sme kráčali v Jeho šľapajach."*

Ako sa definuje cieľ duchovného života? Kráčať v šľapajach Krista. Kráčať po stopách Spasiteľa.

Tí, ktorí v konečnom dôsledku dostanú požehnanie života s Hospodinom na celú večnosť, sú v knihe Zjavenie v 14. kapitole označení takou jednoduchou formuláciou: *"nasledujú Baránka, kamkoľvek by šiel"*.

To je podstata, to je cieľ a povaha života s Hospodinom, života s Ježišom Kristom. On nám zanechal príklad, aby sme šli po Jeho stopách, a tí, ktorí idú po Jeho stopách, v konečnom dôsledku dostávajú život spolu s Ním počas nekonečnej budúcnosti, vo večnosti.

List Rimanom 12. kapitola, verše 1-2 cieľ duchovnej skúsenosti a života s Hospodinom definuje takto: *"1 Prosím vás teda, bratia, pre milosrdenstvo Božie, prinášajte svoje telá v živú, svätú, Bohu príjemnú obeť ako vašu rozumnú službu. 2 A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením svojej mysle, aby ste vedeli rozpoznať, čo je vôľa Božia, totiž, čo je dobré, milé a dokonalé."*

Podľa tohto úryvku sú dva spôsoby života. Ako je nazvaný prvý spôsob? Pripodobňovať sa. Čo znamená pripodobňovať sa? Stať sa takým istým ako tento svet, ako ľudia, ktorí nepoznajú Boha.

Je veľmi zaujímavé, že v origináli sa používa sloveso "morfó", ktoré existuje aj v ruštine (i v slovenčine) a v ruštine (aj v slovenčine) je slovo konformizmus. Znamená to prispôsobovať sa už existujúcemu systému a žiť podľa jeho zákonov, princípov, pravidiel.

Apoštol Pavel hovorí: nerobte to. Nepripodobňujte sa. Nebuďte konformisti. Odvráťte sa od pripodobnenia sa tomuto svetu. A naopak, premieňajte sa, meňte sa v súlade s vôľou Božou.

Toto sú dve cesty. Jedna smerom k svetu a druhá smerom k Božej vôli: dobrá, milá a dokonalá.

Ďalej sa pozrieme na 2. list Korintským 3. kapitola, verš 18: *"18 My všetci s odhalenou tvárou, ako v zrkadle, keď vzhliadame na slávu Hospodinovu, sa meníme na ten istý obraz" - na aký obraz? Hospodinov obraz - "od slávy v slávu, ako od Duchu Hospodinovho."*

Toto je cieľ života s Hospodinom: podobať sa Jemu. Premena na Jeho obraz.

Ďalej v 2. liste Korintským 4. kapitola, čítame verš 16: *"Preto nechabujeme; a hoci náš vonkajší človek chradne, teda starne, opotrebováva sa, tak náš vnútorný sa zo dňa na deň obnovuje."*

Toto je pozoruhodné miesto vo Svätom písme, ktoré opisuje nielen túžby, nielen výzvy, nielen pozvánky, nielen ideály, no fakticky opisuje realitu života v Hospodinovi.

On nehovorí: my sa máme zo dňa na deň obnovovať. On hovorí: náš vnútorný človek sa zo dňa na deň obnovuje. Takto, hoci starneme, hoci hriech pokračuje v ničení nášho organizmu, nášho tela, tak vnútorne, duchovne môžeme byť každým dňom mladší a mladší, čistejší, mravnejší, povznesenejší.

Videli ste takých starčekov a starenky, ktorí bez ohľadu na svoj zrelý vek, bez ohľadu na šediny, na vrásky, na slabé zdravie, bez ohľadu na obmedzený pohyb sú stále bližšie a bližšie k Hospodinovi? Musím povedať, že v mojom živote som nevidel veľa takých ľudí. Žiaľ, nemnohých.

Spravidla sa deje opak. Náš vonkajší človek chradne i náš vnútorný človek chradne. Toto sa, žiaľ, deje, pretože naše zvyky, pamätáte si nášho Henka zo začiatku kázne, on bol excentrický a zamračený mladík a zmenil sa na excentrického a zamračeného starého muža. No každý rok

cvičenia v hriešnych črtách charakteru robí človeka ešte tvrdším, necitlivejším, a preto sa deje, že navonok starneme, aj vnútorne starneme.

Avšak, podľa apoštola Pavla je možný aj iný život. A podľa Božieho zámeru má byť proces opačný.

Viete si to predstaviť? Človek, ktorý prežil celý život s Hospodinom, odzrkadľoval Božiu lásku, videl Hospodinovu slávu, zažíval na sebe Božie odpustenie, Božiu milosť, aký má byť za tie mnohé desaťročia?

Viete, veľmi často tí, ktorí spoznajú Božiu lásku v starobe, v zrelom veku, hovoria: keby som sa narodila v rodine veriacich rodičov, keby mi Hospodin zjavil svoju milosť, keď som mal 15 rokov, toľko rokov života by som nepremrhal zbytočne. Žiaľ, potom zistia, že počet rokov v cirkvi zďaleka nie vždy znamená duchovný, morálny, kvalitný rast.

Toto prichádza ako strašný šok. Ľudia hovoria: keď ma za 5 rokov Hospodin oslobodil od takých strašných hriechov, hriešnych návykov charakteru, tak, čo by bolo so mnou, keby som žil alebo žila s Hospodinom desaťročia?

Vonkajší človek chradne, a čo vnútorný človek? Čo sa deje s vaším vnútorným človekom? Viete, ľudia veľmi často hovoria takto: Oj, keby Kristus ešte trochu počkal. Nech nepríde dnes, nech nepríde za ani za týždeň, nech nepríde ani za rok. Prečo? Ešte nie som pripravený. Ešte nie som pripravená. Musím sa pripraviť na slávny príchod Ježiša. No ešte nie som pripravený.

Aká nádej sa vyjadruje v týchto slovách? Že za rok budem pripravenejší, že za rok budem pripravenejšia, však? A deje sa to skutočne? Potrebuje vám Hospodin naozaj ešte dávať čas? Použijem ja osobne tento čas na duchovný rast? Alebo budem, podobne ako náš hrdina Henk, len horší a horší a keď Ježiš príde, bude odporné sa so mnou rozprávať?

Moji milí, čas nie je ten najhlavnejší faktor, čo sa týka duchovného rastu. Sú iné faktory, o ktorých sa porozprávame v tomto cykle podrobnejšie.

Avšak, keď pokračujeme v rozhovore o tom, čo Hospodin očakáva a v čom je podstata duchovnej skúsenosti a duchovnej komunikácie, poďme sa pozrieť na List apoštola Pavla Galatským 2. kapitolu, verše 19-20: *"19 Lebo ja som skrze zákon umrel zákonu, aby som žil Bohu. Spolu s Kristom som ukrižovaný 20 a nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus."*

Cieľ sa teda definuje takými slovami: aby som ja so všetkými hriešnymi zvykmi, so všetkými neprístojnými túžbami a vášňami, aby som ustúpil do pozadia, aby vo mne rástol a žil Kristus, ktorý bol bez hriechu a ani raz za svoj život nezhrášil, hoci bol pokúšaný vo všetkom.

V Liste Galatským 4. kapitola, verš 19 sa táto téma vyjadruje takto: *"19 Deti moje, pre ktoré som znova v pôrodných bolestiach, dokiaľ sa nezobrazí vo vás Kristus!"*

Čo to znamená: dokiaľ sa vo vás nezobrazí Kristus? Vypočujte si, ako túto časť verša prekladá Kulakov v modernom ruskom preklade: *"kým vo vás nebude vytvorený obraz Kristov"*. Cieľ sa tu ukazuje ako sebavýchova a pretváranie vnútorného človeka podľa obrazu Ježiša Krista, aby On žil v človeku.

List Efezským 2. kapitola, verš 10 o tomto celi hovorí takto: *"10 Ved' sme Jeho dielo, stvoreni v Kristovi Ježišovi na dobré skutky, ktoré Boh vopred pripravil, aby sme ich konali."*

Tu sa neopisuje stvorenie človeka, ale duchovné narodenie človeka.

Predtým, v Liste Efezským 2, 8-9 je napísané: *"8 Lebo spaseni ste milosťou skrze vieru; a to nie je z vás, je to Boží dar: 9 nie zo skutkov, aby sa nikto nechválil. 10 Ved' sme Jeho dielo, stvoreni v Kristovi Ježišovi ..."*

Teda, hovorí sa o novom stvorení, ktoré sa získava skrze vieru, skrze skúsenosť spasenia. My sme Jeho stvorenie.

Slovo, ktoré sa používa v origináli "poéma", je to známe slovo, však? Poéma je termín, ktorý sa používa nielen na označenie literárnej tvorby, môže to označovať obraz, budovu, ktorú architekt alebo staviteľ postavil, je to niečo, čo je produktom a výsledkom činnosti.

Tak teda, my sme Božia poéma v Ježišovi Kristovi. On túži niečo urobiť, vytvoriť, stvoriť v našom vnútri.

List Efezským 4. kapitola, verše 20-24: *"20 Ale vy ste sa tak nenaučili Krista, 21 pretože ste počuli o Ňom a v Ňom ste boli vyučení, ako je pravda v Ježišovi, "...*

Naučili sa čomu? ..."22 odložiť predošlý spôsob života starého človeka, hynúceho v klamných žiadostiach, 23 obnoviť sa duchom svojej mysle, 24 a obliecť si nového človeka, ktorý je stvorený podľa Boha" - teda podľa Božieho obrazu - "v spravodlivosti a svätosti pravdy."

Tu je aj cieľ, aj základ, aj spôsob dosiahnutia ideálu v živote s Hospodinom.

List Efezským 5. kapitola, verše 1-2: *"1 A tak budte nasledovníkmi Božími ako milované deti 2 a žite v láske, ako aj Kristus miloval vás a Seba samého vydal za nás ako dar a obeť Bohu príjemnej vône."*

Budte nasledovníci Boha ako milované deti.

Raz som v televízii videl reklamu, ktorá bola vytvorená s cieľom pomôcť rodičom, dávať si pozor na svoj jazyk, na svoje správanie za účelom vychovať dobré deti s morálnymi kvalitami. Reklama doslova obsahovala tieto slová: Ako by ste sa cítili, keby vás stále pozorovali cez video? A uhol, z ktorého natáčali tú reklamu, bol taký, že kamera sa nachádzala dole vo výške cca 80 cm až 1 metra atď. A kamera sníma zospodu navrch a stále pozoruje. Otec nadáva, matka klame do telefónu, rodičia sa spolu hádajú atď., atď. A teraz takáto otázka: Ako by ste sa cítili, keby ste vedeli, že vás stále natáčajú skrytou kamerou? A pokračovanie reklamy: Už vás natáčajú. Kto natáča? Vaše deti vás natáčajú.

Dieťa sa neučí ani tak vďaka tomu, čo mu hovoria, ako sa učí vďaka tomu, čo vidí. Ono sa učí cestou imitácie, cestou napodobňovania.

Prečo o tom teraz hovoríme? Čítame ešte raz List Efezským 5,1: *"1 A tak budte nasledovníkmi Božími ako milované deti"*

My sme Božie deti, Hospodin nás pozýva jednoducho Ho pozorovať. On prišiel a stal sa človekom, aby ukázal, ako treba žiť a my sme povolaní Ho napodobňovať, imitovať, opakovať Jeho život.

List Kolosenským 3. kapitola, verše 8-10 o celi života s Bohom hovoria takto: *"8 Ale teraz odložte aj vy všetko: hnev, rozhorčenie, zlobu, rúhanie i mrzké reči zo svojich úst. 9 Neluhajte si navzájom vy, čo ste si vyzliekli starého človeka s jeho skutkami 10 a obliekli ste si nového, ktorý sa obnovuje v poznaní podľa obrazu Toho, ktorý ho stvoril."*

Vo všetkých týchto veršoch znie jedna a tá istá jasná myšlienka. Povedzte, aký je cieľ života s Bohom?

Je to obnovenie, premena kvôli dosiahnutiu Božieho obrazu. Cieľ je veľmi jednoduchý: byť taký, aký je Boh. Nasledovať príklad, ísť po stopách, nasledovať spôsob života nášho Spasiteľa Ježiša Krista. Toto je cieľ, toto Hospodin čaká, Jeho to teší, keď Ho nasledujeme.

Nieko z vás vie, čo to je? Radovať sa, keď vaše deti prijímajú od vás dobré črty charakteru, dobré návyky, keď to, čo sa im snažíte vštepiť, do nich vložiť, keď sa potom preto sami rozhodnú a keď sa to stáva ich spôsobom života, to je obrovská radosť. Hospodin sa teší rovnako, ako sa radujú rodičia, keď my, Jeho deti, Ho napodobňujeme a začíname sa na Neho podobať. Toto je cieľ duchovnej skúsenosti.

No a nakoniec: Nie je latka nastavená príliš vysoko? *"Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš Otec nebeský."* (Matúš 5,48) Je to možné? Je to dosiahnuteľné?

Chcem vám pripomenúť dvoch ľudí, u ktorých na rozdiel od Henka, došlo k zmene v priebehu ich života. Sú to dvaja učeníci nášho Pána Ježiša Krista.

Prvý, o ktorom budeme krátko hovoriť, je Ján. Aký bol Ján, čítame v Evanjeliu Marka 3. kapitola, verš 17. Opisujú sa tí, ktorých Ježiš Kristus povolal za svojich učeníkov a je napísané: *"17 Jakuba Zebedejovho a Jakubovho brata Jána, im dal meno Boanerges, čo značí Synovia hromu"*.

Teda, mali skutočné meno a mali meno, ktoré obsahovalo charakteristiku ich charakteru: Synovia hromu. Čo by to mohlo znamenať vo vzťahu k charakteru človeka? Výbušní, čo ešte? Možno popudliví, prudkí. Počujem, že niekto hovorí: hluční.

No je minimálne jedna udalosť, ktorá trochu hovorí o tejto ich kvalite: Synovia hromu.

Lukáš 9. kapitola, verše 51-56 hovorí o tom, ako raz Ježiš chcel navštíviť jedno miesto - čítame: *"51 Keď sa napĺňali dni, v ktoré mal byť vzatý zo sveta, pevne sa rozhodol ísť do Jeruzalema 52 a poslal pred sebou poslov. Oni sa vydali na cestu a prišli do istej samarijskej dediny, aby mu pripravili nocľah. 53 Ale tam Ho neprijali, pretože vyzeral ako pútnik do Jeruzalema. 54 A keď to videli jeho učeníci, Jakub a Ján, povedali: Pane, či chceš, aby sme povedali, nech oheň zostúpi z neba a strávi ich, ako aj Eliáš urobil? 55 Ale On sa obrátil a pokarhal ich: Neviete, čieho ste ducha; 56 lebo Syn človeka neprišiel zahubiť ľudské duše, ale zachrániť. A odišli do inej dediny."*

Takto reagovali Synovia hromu. Keď tu Ježiša neprijímajú, tak zbytočne prinášať svetlo takým ľuďom v tej dedine. Keď nie sú vyriešené hlavné otázky v ich živote, tak sa pomodlíme, aby ich Hospodin hneď potrestal. To sú Synovia hromu.

Je ešte jeden zaujímavý príbeh - Evanjelium Marka 10. kapitola, verše 35-45. Aby sme ušetrili čas, pripomeňte krátko, s akou prosbou sa tí dvaja obrátili na Ježiša?

Marek 10, 35-45: *"35 Tu k nemu pristúpili Zebedejovi synovia Jakub a Ján a hovorili mu: Učiteľ, chceme, aby si nám splnil, o čo ťa poprosíme." Čo bolo ďalej? "36 A On im povedal: Čo chcete, aby som vám urobil? 37 Odpovedali Mu: Daj nám, aby sme Ti sedeli jeden na pravici, druhý na ľavici v Tvojej sláve."*

A v ďalšom verši im Ježiš rozpráva, v čom je skutočná vznešenosť, a to samozrejme vyvolalo búrlivú reakciu u ostatných učeníkov. Taký bol Ján, keď ho Kristus povolal a učil ho svojim osobným príkladom.

A prešiel čas. Ján píše svoje evanjelium a tri listy. Aký je predstavený tam? Ako ho volajú? Apoštolom lásky. Píše o láske. Píše o tom, že keď niekto blížneho nemiluje, ten je vrahom. (1. list Jána 3,15). Ani nepovedať zlého slova, nieto ešte zobrať niekomu život. Prvý list Jána 3,15: keď nemiluješ svojho blížneho, taký človek je vrahom.

Viete si to predstaviť? Toto je metamorfóza. Toto je premena. Roky života s Hospodinom neboli v prípade Jána daromné. Priviedli ku kardinálnej, podstatnej zmene jeho charakteru. Bol to už úplne iný človek.

Druhý učeník je Peter. Čo vieme o ňom? Aký bol? Prosím, povedzte nahlas. Počujem: výbušný, horkokrvný, čo ešte? Nehovoril k veci. Ja teraz hovorím o charaktere. On bol sebavedomý: keby všetci zradili, ja nikdy. Bol pyšný, povýšenecký. On nechce, aby sa niekto mal lepšie, ako on.

V Evanjeliu Jána 21. kapitole Ježiš povedal Jánovi takéto slová. Ján 21. kapitola, verše 18-22: *"18 Veru, veru, hovorím ti:", v tomto prípade Ježiš zatiaľ hovorí Petrovi, „keď si bol mladší, sám si sa opásal a chodil si, kam si chcel. Ale keď zostarneš, roztriahneš si ruky a iný ťa opáše a povedie ťa, kam nechceš. 19 To povedal, aby naznačil, akou smrťou Peter oslávi Boha."*

Teda, čo Ježiš oznamuje Petrovi? Zomrieš násilnou smrťou. A akým spôsobom? Rozprestríš ruky. Ukrižovanie. Roztriahneš ruky. Takto zomrieš, hovorí Ježiš Petrovi.

"19 Nasleduj ma!", dodáva Ježiš. *"20 Peter sa obrátil a videl, že za nimi ide učeník, ktorého Ježiš miloval, ten, čo sa pri večeri naklonil k jeho hrudi a spýtal sa: "Pane, kto ťa to zradí? 21 Keď toho videl Peter," - koho uvidel Peter? Jána uvidel. - "povedal Ježišovi: Pane, a tento čo?"*

Čo znamená táto otázka? A čo sa stane s ním? Ja zomriem mučeníckou smrťou a čo on?

"22 Ježiš mu odpovedal: Ak ho chcem ponechať, dokiaľ neprídem, čo ťa do toho? Ty ma nasleduj!"

Teda, pre Petra bolo veľmi nepríjemné vedieť, že on zomrie mučeníckou smrťou a niekto nezomrie. A čo on? Čím je on lepší odo mňa? Toto je Peter, ako ho poznáme v dobe služby Ježiša Krista na zemi.

A teraz, veľmi rýchlo, úryvok z 2. listu Petra 1. kapitoly, prečítame verše 13-15: *"13 A mám za spravodlivé, aby som vás, dokiaľ som v tejto telesnej schránke, povzbudzoval upomínaním 14 lebo viem, že čoskoro odložím svoju schránku, ako mi zjavil náš Pán Ježiš Kristus. 15 Postarám sa, aby ste si mohli aj po mojom odchode toto všetko vždy pripomínať."*

Je rozdiel v tom, ako tu hovorí o svojej smrti? On hovorí: čoskoro mám zomrieť tak, ako mi zjavil Pán Ježiš. A ja svoje posledné dni trávim tým, aby som vám dohovárať, napomínal vás, aby som vás upevňoval vo viere, aby ste si to, aj keď zomriem, pripomínali.

Aká výrazná zmena vzťahu k svojej smrti a k faktu očakávanej mučeníckej smrti. Peter sa takisto z Božej milosti stal úplne iným človekom. Nebol taký, aký bol.

Takže, drahí bratia a sestry, keď si kladieme otázku: Nie je to rozprávka, nie je to nedosiahnuteľný ideál, nie je to fantázia, že sa dá fakticky počas života meniť sa, pripodobňovať sa Božiemu obrazu?

Keď si kladieme túto otázku, v Božom slove nachádzame veľmi jasnú a presvedčivú odpoveď. Biblia nám rozpráva o ľuďoch, u ktorých došlo k premene. Je to možné a je to reálna možnosť. Cieľ života s Bohom je premena, pripodobnenie sa Bohu. Je to dosiahnuteľný cieľ, je to reálny cieľ.

Keď chcete v nasledujúcich dňoch a týždňoch, počas tohto cyklu kázaní dosahovať tento cieľ, keď chcete byť v stave po 3,5 roku povedať: Ďakujem Hospodinovi, že ma tak kardinálne, podstatne zmenil. Keď túžite po tejto premene, keď ste unavení z formálnosti, z pretváranky, pozývam vás dnes, na konci tejto kázne, o tom povedať Hospodinovi, modliť sa o to, prosiť o to, dovolávať sa toho, študovať túto tému, získať nástroje na dosiahnutie tohto cieľa a Božou mocou sa fakticky každý deň života pripodobňovať Jemu.

Preložené a natitulkované so súhlasom Vitalija Olijnika.